

عنوان مقاله:

نگرشی بر مفهوم هوش معنوی در سازمان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات منابع انسانی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

کتایون اسحاق حسینی - کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه تهران، پردیس قم، قم، ایران

سمیه قراگوزلو - کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

زهرا قراگوزلو - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تربیتی- مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات دماوند، ایران

خلاصه مقاله:

معناداری زندگی فردی و سازمانی کارکنان از برنامه های استراتژیک سازمان ها محسوب می شود. معناداری در زندگی، فقط به مفهوم زندگی نمی پردازد، بلکه نگرشی عمیق تر به آن دارد و زندگی را از تمامی ابعاد مورد بازنگری و مشاهده قرار می دهد. درک و آگاهی از معنای زندگی، فقط از طریق هوش منطقی و عاطفی حاصل نمی شود و مستلزم استفاده از هوشی ورای دو هوش مزبور است که چنین هوشی، هوش معنوی نامیده می شود. این هوش نه فقط در حل مسائل پیچیده که در حل پیچیده ترین مسائل ارزشی و معنایی که حتی قوی ترین نرم افزارهای موجود قادر به حل آن نیستند، قابل استفاده است. برای شناخت بیشتر چنین هوشی و بهره برداری و استفاده هرچه بیشتر از آن در حل مسائل فردی، گروهی و سازمانی، نیاز به شناخت ساختار تشکیل دهنده و مؤلفه های آن است تا با شناخت هرچه بیشتر آن بتوانیم راه های عملی تر و کاربردی تر آن را در حل مسائل پیچیده بیابیم. هدف از نگارش این مقاله آگاهی بخشی و تغییر نگرش مدیران درخصوص هوش معنوی است. بر این اساس با استفاده از روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای، پژوهش حاضر به بررسی شناسایی و سنجش مؤلفه های هوش معنوی در سازمان می پردازد. سوال اصلی مقاله حاضر عبارت است از اینکه مؤلفه های اصلی هوش معنوی در ادبیات موجود کدامند؟ در پایان، پیشنهادهایی ارائه شده است که می تواند مد نظر مدیران سازمان قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

هوش، هوش معنوی، مؤلفه های هوش معنوی، سازمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240666>

